

mennesker et tabu, og når vi har en debat om psykisk syge, er vi også med til at aftabuisere det at være psykisk syg.

Kl. 17:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:50

Özlem Sara Cekic (SF):

Ordføreren siger, at vi ikke her i Folketinget skal beslutte, hvad man skal gøre lokalt, og hvordan man skal tackle det med at inddrage de pårørende og sådan nogle ting. Nu ved jeg, at ordføreren samtidig er sundhedsordfører, så jeg kunne rigtig godt tænke mig at vide: Mener ordføreren det samme i forhold til f. eks. kræftpatienter, nemlig at vi ikke her i Folketinget skal beslutte, hvordan de skal behandles, hvilke rettigheder de skal have på diverse sygehuse?

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:51

Vivi Kier (KF):

Nu snakker vi om pårørende, og det er jo generelt. Det er ikke kun, når man er psykisk syg, men også når man har alle mulige andre sygdomme, at pårørende skal inddrages.

Jeg mener, at vi herfra skal fastlægge nogle rammer, og rammerne skal udfyldes af dem, som sidder derude og skal arbejde med det og er ansvarlige for det. Sygehusene er regionernes ansvar, og når det handler om socialpsykiatrien, er det kommunernes ansvar. Vi skal skabe nogle rammer, som man kan udfylde derude. Vi skal have fokus på, at der bliver arbejdet med pårørende, men arbejdet foregår, og som jeg sagde: Vi kan altid blive bedre til det, men det er et arbejde, der er i gang.

Kl. 17:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 17:51

Özlem Sara Cekic (SF):

Det går ikke særlig godt med det arbejde, og det tror jeg godt vi kan være enige om her. Når alle undersøgelser, bl.a. i regionerne, viser, at halvdelen af de pårørende til sindslidende ikke føler, at de bliver inddraget i selve løsninger eller bliver betragtet som en del af løsningsforslaget, er der noget, der er rablende galt. Men lad det nu ligge.

Nu sagde ordføreren i sin tale: Psykisk sygdom er ikke det samme som en brækket arm. Jeg

vil rigtig gerne have det uddybet. Betyder det, at vi skal have en anden tilgang til sindslidende, end vi skal have til dem, der har en fysisk sygdom? Hvis det er den tilgang, De Konservatives ordfører har, har vi et alvorligt problem i psykiatrien, for så er De Konservative med til at sige: Der skal være den her diskrimination, og der skal være den her forskelsbehandling af de to grupper.

Kl. 17:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 17:52

Vivi Kier (KF):

Jeg kan kun ryste på hovedet ad den udtalelse, fru Özlem Sara Cekic kommer med her. Den vidner om, at man gerne vil fordreje det, der bliver sagt. Som jeg meget tydeligt sagde, er der jo det med psykisk sygdom, at den ikke er som en brækket arm, som man ved er på plads, når den har været i gips i 4 uger. Sådan forholder det sig bare ikke med psykisk sygdom, og derfor er det et andet behandlingsforløb, der er dér. Jeg synes, at det er direkte uartigt at stå og lægge mig ord i munden, som jeg på ingen måde har udtalt.

Kl. 17:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det Enhedslistens ordfører, hr. Per Clausen.

Kl. 17:53

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Enhedslisten er meget positive over for det her beslutningsforslag, og det er vi bl.a., fordi vi faktisk mener, at forslaget på udmærket vis beskriver, hvordan der selvfølgelig skal tages udgangspunkt i den psykisk syges rettigheder og den psykisk syges behov. Altså, der er ikke tale om, at man på nogen måde skal åbne op for at inddrage pårørende eller folk, der måtte mene, at de var pårørende, netværk eller folk, der måtte mene, at de tilhørte et netværk, uden at det sker med den psykisk syges accept og fulde og hele positive tilslutning.

Det er klart, at spørgsmålet om, hvordan man konkret håndterer den sag, undertiden kan være vanskeligt, og vi kan selvfølgelig ikke træffe beslutning her i Folketinget om, hvordan man skal håndtere det konkret. Det synes jeg så heller ikke at det her beslutningsforslag gør. Jeg synes, det opsætter nogle retningslinjer for, hvordan man kan sikre, at der bliver arbejdet mere seriøst med den problemstilling, end der gør i dag.